

Diezelfde dag
gingen twee van de leerlingen
op weg naar Emmaüs,
een dorp dat zestig stadie
van Jeruzalem verwijderd ligt.
Ze spraken met elkaar
over alles wat er was voorgevallen.
Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren,
kwam Jezus zelf naar hen toe
en liep met hen mee,
maar hun blik werd vertroebeld,
zodat ze Hem niet herkenden.

Hij vroeg hun:
'Waar lopen jullie toch over te praten?'
Daarop bleven ze somber gestemd staan.
Een van hen, die Kleopas heette,
antwoordde:
'Bent U dan de enige vreemdeling in
Jeruzalem die niet weet
wat daar deze dagen gebeurd is?'
Jezus vroeg hun: 'Wat dan?'
Ze antwoordden:
'Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazaret,
een machtig profeet in woord en daad
in de ogen van God en van het hele volk.
Onze hogepriesters en leiders
hebben Hem ter dood laten veroordelen
en laten kruisigen.
Wij leefden in de hoop
dat Hij degene was die Israël zou bevrijden,
maar inmiddels is het de derde dag
sinds dit alles gebeurd is.
Bovendien
hebben enkele vrouwen uit ons midden
ons in verwarring gebracht.
Toen ze vanmorgen vroeg
naar het graf gingen,
vonden ze zijn lichaam daar niet
en ze kwamen zeggen
dat er engelen aan hen waren verschenen,
die zeiden dat Hij leeft.
Een paar van ons

zijn toen ook naar het graf gegaan
en troffen het aan
zoals de vrouwen hadden gezegd,
maar Jezus zagen ze niet.'

Toen zei Hij tegen hen:
'Hebben jullie dan zo weinig verstand
en zijn jullie zo traag van begrip
dat jullie niet geloven in alles
wat de profeten gezegd hebben?
Moest de messias
al dat lijden niet ondergaan
om zijn glorie binnen te gaan?'
Daarna verklaarde Hij hun
wat er in al de Schriften
over Hem geschreven stond,
en Hij begon bij Mozes en de Profeten.

Ze naderden het dorp
waarheen ze op weg waren.
Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen.
Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan
om dat niet te doen en zeiden:
'Blijf bij ons, want het is bijna avond
en de dag loopt ten einde.'
Hij ging met hen mee en bleef bij hen.

Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd,
nam Hij het brood,
sprak het zegengebed uit,
brak het en gaf het hun.
Nu werden hun ogen geopend
en herkenden ze Hem.
Maar Hij werd onttrokken aan hun blik.
Daarop zeiden ze tegen elkaar:
'Brandde ons hart niet
toen Hij onderweg met ons sprak
en de Schriften voor ons ontsloot?'

Ze stonden op
en gingen meteen terug naar Jeruzalem,
waar ze de elf en de anderen aantroffen,
die tegen hen zeiden:

'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt
en Hij is aan Simon verschenen!'
De twee leerlingen vertelden
wat er onderweg gebeurd was
en hoe Hij zich
aan hen kenbaar had gemaakt
door het breken van het brood.

Lucas 24, 13-35